

Датаванне паводле: *Elementa ad fontium meditationes. T. LXXIII / C. Lanckorońska. Romae, 1989. p. 73, nr. 5573.*

Serenissime Rex, domine clementissime et consobrine | charissime. Fuit apud me presentium
 exhibitor | artifex, certe haud vulgaris, ^(a-)Iohannes Adel-|hauser aurifaber | et civis Parisiensis^{-a)}
 indicans | se et ante hoc tempus apud Sacra Regia Vestra Maiestate^{b)} | quae^{c)} armaturas quasdam ab
 ipso emerit, fuisse, | et nunc ad eandem ^{(d-}cum artificio-|sissimis armaturis^{-d)} iter suum direxisse.
 Cum | itaque ipsius mihi industria ab^{e)} opere ^{(f-}artificio et pulchritudine^{-f)} volenter | commendaretur,
^{g)} postulavi | ab eo clementer^{h)}, ut mihi ⁽ⁱ⁻elaboratas a se armaturas⁻ⁱ⁾ exhiberet, ^{(k-}qua in re haud
 invitus | mihi gratificatus est^{-k)}. Vidi ergo^{l)} | ipsis [...] oculis meis revera rem non | [serus] ac prius
 audiveram, se habere, et ipsum se opus artificio et splendore suo satis commendare, | ut autem
 propensae suae in me voluntatis qua[m] | operis sui exhibitione contestatus est^{m)} fructum aliquem |
 percipere[t], duxi in literas hasce ad Sacram Regiam Vestram Maiestatem | meas q[...][satis]ⁿ⁾ usui
 sibi^{o)} fore maximo non diffidebat, concedendas | esse, ^{(p-}quam ob rem^{-p)} Sacram Regiam Vestram
 Maiestatem submisit vehementerque peten[s], | ut ipsum clementia^{q)} sua regia prosequeret atque
 ita se^{r)} | ipsi exhibere dignetur, ut intercessione^{s)} mea^{t)} apud Sacram Regiam Vestram Maiestatem
^{(u-}tantum ponderis, quantum | ipse speravit habuisse, | in[telligat]^{-u)}.
 IdegodebitismeisofficiisSacraeRegiaeMaiestatiVestraevicissim | [...]dere] seduloconabor, ^{(v-}
 ipsumveroartificem | haudubi[e] SacraRegiaVestraMaiestas | adomniaobsequiorumgenera |
 habituraest | devinctissimum^{-v)}quam | diumfelicemacsuperstitem [esse] exopto.

^(a--a) устаўка ў тэкст, вынесены на лев. поле; у самім тэксце: знак устаўкі ў выглядзе шасціканцовага крыжыка над закрэсленым N.N. ^{b)} пасля гэтага слова закрэслена: ~~fuisse~~^{c)} пасля гэтага слова закрэслена: ~~eertop[re]ciō~~ ^(d--d) устаўка ў тэкст, вынесены на лев. поле; у самім тэксце: знак устаўкі над радком у выглядзе крыжыка

^{e)} над радком, над закрэсленым ~~ex~~, а пасля гэтага слова закрэслена: ~~ipso~~ ^(f--f) устаўка ў тэкст, вынесены на лев. поле; у самім тэксце: знак устаўкі над радком у выглядзе нахіленай управа лацінскай літары **F** ^{g)} пасля коскі закрэслена ~~assequiesscere non potuit quia~~^{h)} устаўлена над радком ⁽ⁱ⁻⁻ⁱ⁾ устаўка ў тэкст, вынесены на лев. поле; у самім тэксце: знак устаўкі над закрэсленым: ~~laborem suum~~ у выглядзе васьміканцовага крыжыка ^(k--k)) устаўка ў тэкст, вынесены на лев. поле; у самім тэксце: знак устаўкі над радком у выглядзе лацінскіх літар **ayOH** ^{l)} над закрэсленым ~~itaque~~, і пасля гэтага слова закрэслена: ~~quam antea [eadem] derecommendatione audiveram | ipsa [revera] [...] et~~^{m)} пасля гэтага слова закрэслена: ~~compensationem | aliquam perciperet, proque eo [s] officio~~ⁿ⁾ над папярэднім словам ^{o)} над закрэсленым ~~ipsi~~ ^(p--p) устаўка ў тэкст, вынесены на лев. поле, злучаная лініяй з месцам устаўкі ў тэксце ^{q)} над закрэсленым ~~gratia~~^{r)} пасля гэтага слова закрэслена: ~~erga~~^{s)} над гэтым словам закрэслена: ~~[sit]~~^{t)} пасля гэтага слова закрэслена: ~~haud | parum~~ ^(u--u) устаўка ў тэкст, вынесены на лев. поле; у самім тэксце: знак устаўкі ў выглядзе нахіленай управа лацінскай літары **E** над закрэсленым: ~~se [adiutum] fuisse experiatur | quo~~ ^(v--v) устаўка ў тэкст, вынесены на лев. поле; у самім тэксце: знак устаўкі ў выглядзе лацінскіх літар **ayOO** над закрэсленым: ~~[et] ipse artifex~~

Найяснейшы кароле, пане найласкаўшы і сястрынча наймілейшы! Быў у мяне падаўца гэтага ліста мастак, безумоўна, незвычайны, Ян Адэльгаўзэр, залатар і грамадзянін парыжскі. Ён даводзіў, што і перад гэтым быў у Вашай Святой Каралеўскай Вялікасці, якая купіла ў яго нейкую зброю, і цяпер таксама з найздобнейшай зброяй да Яе ж выправіўся ў дарогу. І каб яго праца была прадстаўлена майстэрствам і прыгажосцю самога твора, я папрасіў ласкава паказаць мне зброю, вырабленую ім, і ён ахвотна задаволіў маю просьбу. Вось жа сваімі ўласнымі вачыма я пабачыў рэч, якую ён мае, ды пра якую і раней і пазней я не чуў, ды і сам ягоны твор дастаткова сябе прадстаўляе і майстэрствам і бляскам. І каб з праяўленай да мяне зычлівасці, якую засведчыў паказам свайго твору, ён атрымаў нейкі плён, я вырашыў даць яму гэты мой ліст да Вашай Святой Каралеўскай Вялікасці [...], бо ён не падманваў, што будзе Вам вельмі карысным. Дзеля чаго прашу пакорліва Вашую Святую Каралеўскую Вялікасць, каб ласкава прыняла яго і прызволіла так абыйсціся з ім, каб падтрыманы маім пасрэдніцтвам перад Вашай Святой Каралеўскай Вялікасцю, ён атрымаў такую суму, на якую, зразумела, сам спадзяваўся. Гэтак я ў сваю чаргу заўсёды намагаюся быць карысным сваімі паслугамі Вашай Святой Каралеўскай Вялікасці [...]. Самога ж мастака, без сумневу, Ваша Святая Каралеўская Вялікасць, якой заўсёды зычу шчасця і даўгалецця, можа мець як найпаслухмянейшага да ўсялякага роду паслугаў.